

ROMÂNIA

TRIBUNALUL ILFOV
SECȚIA CIVILĂ

Dosar nr. 15367/94/2013**

ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 29 Decembrie 2017

Completul compus din:

Președinte

Judecător

Grefier

Pe rol pronunțarea pe cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în cauza privind apelul formulat de apelanta-contestatoare împotriva sentinței civile nr. 247/25.01.2017 pronunțată de Judecătoria Buftea în dosarul nr. 15367/94/2013**, în contradictoriu cu intimații, având ca obiect contestație la executare - repunere pe rol.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc și au fost consemnate în încheierea de ședință de la data de 12.12.2017, parte integrantă din prezenta, când, tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea cauzei la data de 20.12.2017 și la 29.12.2017, când a dispus următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, constată următoarele:

Prezenta cauza are ca obiect apelul declarat de contestatoarea împotriva sentinței civile nr. 247/25.01.2017, apelanta solicitând instanței casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare și sesizarea IC.C.J. privind aplicarea art.519 C.proc.civ., cu privire la pronunțarea unor hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la lămurirea situației deduse judecării.

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Buftea la data de 17.12.2013 sub nr.15367/94/2013**, contestatoarea, în contradictoriu cu intimatul, a formulat contestație la executare prin care a solicitat anularea încheierii prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, precum și anularea dosarului de executare nr. 414/2013 cu efectul încetării executării silite. La acest dosar au fost conexe și dosarul nr. 15347/94/2014 la data de 12.10.2015, nr. 7953/94/2014 (prin Încheierea din data de 27.05.2015) și nr.8127/94/2014 (prin încheierea de sedința din 16.03.2015). La termenul de judecată din data de 09.11.2015, instanța a dispus citarea în cauza a numitei, care are calitatea de intimată în dosarul nr. 7953/94/2014, dosar conexas la prezenta cauza.

Prin sentința civilă nr. 247/25.01.2017 instanța de fond a respins excepția puterii de lucru judecat, invocată de contestatoare, ca neîntemeiată și a respins cererile conexe având ca obiect *contestatie la executare*, ca neîntemeiate.

Ulterior, prin sentința civilă nr.1627 pronunțată de Judecătoria Buftea la data de 20.03.2017 în același dosar, instanța a admis cererea de completare a Sentinței civile nr. 247 din 25.01.2017, formulată de intimatul în contradictoriu cu contestatoarea și intimată și a obligat contestatoarea, să plătească intimatului, suma de 2.000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Împotriva sentinței civile nr. 247/25.01.2017 a formulat apel contestatoarea, solicitând instanței casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare și sesizarea IC.C.J. privind aplicarea art.519 C.proc.civ., cu privire la pronunțarea unor hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la lămurirea situației deduse judecătii.

De asemenea, la termenul de judecată din data de 12 decembrie 2017, apelanta-contestatoare a depus **cerere privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la două chestiuni:

1) Dacă contractul de împrumut atestat de avocat la 07.05.2013 are sau nu caracterul de titlu executoriu, în condițiile în care la nivelul anului 2013, avocații care redactau acte juridice nu erau asimilați funcționarilor, potrivit art.39 din Legea 51/1995 în vigoare în anul 2013.

2) Dacă un act atestat de avocat la nivelul anului 2013 în condițiile lipsei unui contract de asistență juridică este valabil sau nu, în condițiile în care art.29 alin.1 din Legea 51/1995 valabilă în 2013, menționează că avocatul asistă părțile în baza unui contract încheiat în formă scrisă.

Prin prezenta încheiere, tribunalul consideră ca cererea de sesizare este admisibilă și va dispune și suspendarea judecătii, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

A) Asupra admisibilității cererii de sesizare:

Tribunalul constata admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de următoarele considerente:

- de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 39 și 29 alin.1 din Legea 51/1995 în forma în vigoare în anul 2013 depinde soluționarea pe fond a cauzei, acestea fiind principalele motive de apel invocate de contestatoare;

- problema de drept este nouă și nu a mai fost analizată până la acest moment, iar aplicarea dispozițiilor art. 39 și 29 alin.1 din Legea 51/1995 în forma în vigoare în anul 2013 comportă interpretări diferite, fiind necesară intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție;

- această problemă de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data pronunțării încheierii.

Legatura cu cauza este evidentă, având în vedere că s-a formulat apel împotriva sentinței civile nr. 247/25.01.2017 și a încheierilor din 09.01.2017, 18.01.2017 și din 29.02.2016, pronunțate de Judecătoria Buftea în dosar nr. 15367/94/2013** care au stabilit că actul reprezentat de un contract de împrumut atestat de avocat din data de 07.05.2013 reprezintă titlu executoriu conform prevederilor art.3 alin. 1 lit.C) din Legea 51/1995 potrivit căruia activitatea avocatului se realizează prin "redactarea de acte juridice, atestarea identității părților, a conținutului și a datei actelor prezentate spre autentificare "; în legatura cu a doua întrebare adresată Curții, tribunalul precizează ca în apel s-a susținut și ca respectivul contract de împrumut atestat de un avocat din cadrul Baroului Iași, nu are la bază un contract de asistență juridică cu părțile contractului, invocându-se chiar nulitatea actului pe acest considerent, întrucât potrivit art. 29 din Legea 51/1995, avocatul asistă părțile doar în baza unui contract încheiat în formă scrisă, care dobândește dată certă prin înregistrarea în registrul oficial de evidență.

B) Cu privire la chestiunile de drept supuse discuției:

În punctul de vedere al contestatoarei, s-au aratat următoarele:

În ceea ce privește contractul de împrumut atestat de avocatul Chiticariu Laura la data de 07.05.2013, contestatoarea a considerat că acesta nu are caracterul unui titlu executoriu, întrucât la nivelul anului 2013, avocații care redactau acte juridice nu erau asimilați funcționarilor, potrivit art.39 din Legea 51/1995, în vigoare la acel moment.

Avocatul a devenit funcționar la 01 februarie 2014, când art.39 din Legea 51/1995 a fost modificat, prin intrarea în vigoare la data de 01.02.2014 a Legii 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul Penal prin prevederile art. 51 alin. 2.

Anterior acestei date, art.39 din Legea 51/1995, prevedea că "în exercitarea profesiei avocații sunt ocrotiți de lege, fără a putea fi asimilați funcționarului public sau altui salariat", text de lege coroborat cu prevederile Noului Cod de procedură civilă în vigoare din 15 februarie 2013, care prevede la art. 278 că cel care conferă data certă să aibă calitatea de funcționar, avocatul nefiind considerat sau asimilat unui funcționar în anul 2013.

În același timp, art. 278 alin.1 pct.1 C.pr.civ., stabilește la alin. 1 pct. 1 că cel care conferă data certă să aibă calitatea de funcționar, enunțându-se categoriile care pot conferi data certă, respectiv notarul public, executorul sau un alt funcționar competent, în condițiile în care avocatul nu a fost considerat sau asimilat unui funcționar în 2013, texte care nu pot fi corelate cu prevederile art.2157 C.civ. așa cum a făcut instanța de fond în cauza dedusă judecării, astfel că, în consecință contractul de împrumut emis de către acesta nefiind titlu executoriu, nefiind uniformizată legislația între 15 februarie 2013 și 01 februarie 2014.

Contractul de împrumut emis de către avocat, înainte de data de 1 februarie 2014, nu avea cum să constituie titlu executoriu, în sensul art.632 din noul Cod de procedură civilă, conform prevederilor art. 3, alin. J lit.C), ale art.39 din Legea 51/1995, completate cu prevederile art.92 din STATUTUL AVOCATULUI adoptat prin Hotărârea nr.64 a Consiliul UNBR, publicată în Monitorul Oficial nr.898 din 19.12.2011, aceste texte de lege stipulând faptul că avocații pot doar să prezinte actul atestat unui notar în vederea autentificării, dar nu faptul că acesta ar fi autentic(acesta fiind atributul unui notar și nu al unui avocat. Numai după autentificare, actul devine titlu executoriu, însă cu respectarea legii în materia notarilor publici, legea nr.36/1995).

În ceea ce problema de dezlegat de la pct. 2, a precizat faptul că, în conformitate cu prevederile art. 29 din Legea 51/1995, avocatul asistă părțile în baza unui contract încheiat în formă scrisă, care dobândește dată certă prin înregistrarea în registrul oficial de evidență, întrucât data certă este dată prin existența unui contract de asistență juridică, contract care nu a fost întocmit în cauza de față și care atrage nulitatea acelui document întocmit fără respectarea condițiilor de formă, situație în care vorbim despre un simplu înscris sub semnătură privată, care nu poate constitui titlu executoriu.

Avocatul, spre deosebire de notar, este obligat să întocmească și un contract de asistență juridică cu părțile contractului, al cărui obiect să fie atestarea actului, întrucât potrivit art. 29 din legea 51/1995 avocatul asistă părțile în baza unui contract, deoarece organizarea profesiei de avocat permite încasarea unui onorariu numai în baza unui contract de asistență juridică, în baza căruia să fie stabilit un onorariu pentru munca prestată de avocat cu prilejul atestării actului și, în situația de față, ulterior întocmirea contractului atestat de avocat.

În practica judiciară a identificat cauza din dosarul nr.2313/301/2015 al Judecătoriei Sectorului 3 și decizia nr. 2665A/2015 a Tribunalului București, documente atașate la dosarul cauzei, care au stabilit că un act atestat de avocat nu poate constitui titlu executoriu în condițiile art. 633 C.pr.civ. în vigoare în anul 2013, dar și faptul că avocatul până în 2014 nu avea calitatea de funcționar public, în cauză instanța constatând faptul că actul nu are formă autentică, fapt ce vine în contradicție cu cele susținute de instanța de fond în speța de față.

Intimatii nu au formulat un punct de vedere asupra cererii de sesizare a ICCJ.

Punctul de vedere al completului de judecată este ca, pentru perioada anterioară datei de 1 februarie 2014, contractul de împrumut atestat de avocat nu are caracter de titlu executoriu, întrucât în acea perioadă avocații care redactau acte juridice nu erau asimilați funcționarilor, potrivit art.39 din Legea 51/1995 în forma anterioară datei menționate, precum și ca un act atestat de avocat în anul 2013 în lipsa unui contract de asistență juridică încheiat cu părțile este doar un înscris sub semnatura privată, în condițiile în care art.29 alin.1 din Legea 51/1995 în forma în vigoare în 2013, menționează că avocatul asistă părțile în baza unui contract încheiat în formă scrisă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

DISPUNE

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de casație și Justiție.

În baza art. 519 al. 1 C.proc.civ, dispune sesizarea Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de fapt:

1. Dacă un contract de împrumut atestat de avocat la 07.05.2013 are sau nu caracter de titlu executoriu, în condițiile în care la nivelul anului 2013, avocații care redactau acte juridice nu erau asimilați funcționarilor, potrivit art. 39 din Legea nr. 51/1995 – în vigoare 2013?

2. Dacă un act atestat de avocat în anul 2013 în condițiile lipsei unui contract de asistență juridică este valabil sau nu, în condițiile în care art. 29 alin. 1 din Legea 51/1995 valabilă în 2013, menționează că avocatul asistă părțile în baza unui contract încheiat în formă scrisă?

În baza art. 520 al. 2 C.proc.civ, suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi 29.12.2017.

Președinte

Judecător

Grefier